

marius burokas

seis
mo
gratas

eilėraščiai

| LAPAS |

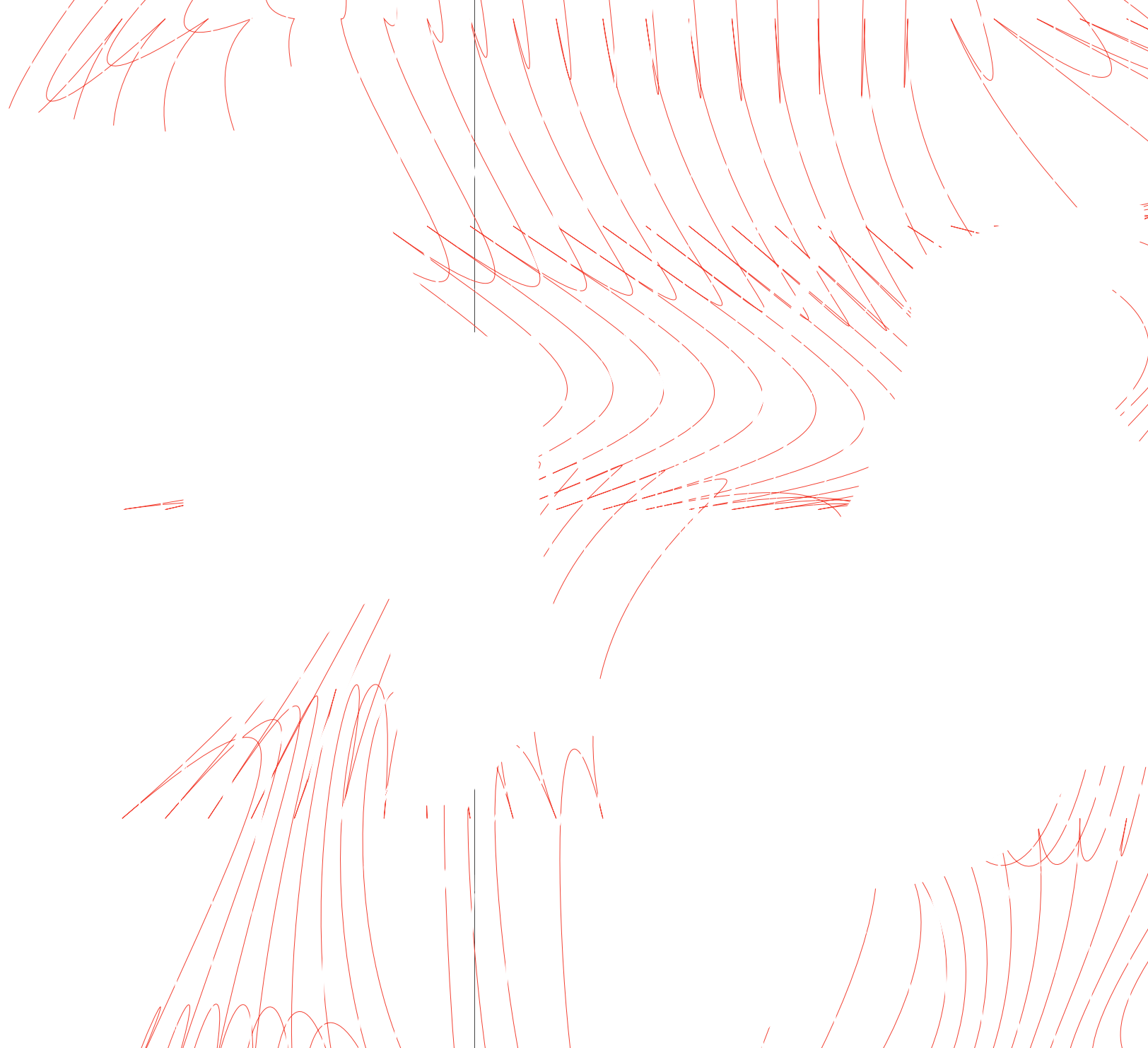

marius burokas

seis
mb
grafas

eilėraščiai

| LAPAS |

Aš ne gydytojas, ne farmacininkas ir ne šventikas, ir tikrai ne burtininkas ar pranašas. Aš esu tik mažas seismografas.

Louis Paul Boon¹

...pasidaviau, jei galiu taip sakyti, išsigelbėjimo vizijai, kurioje mačiau save, išsivadavusį iš amžinos prievolės rašyti ir skaityti, sėdintį sode, pintiniame krėsele, apsuptą kontūrus praradusio, tik pagal prigesusias spalvas beatpažįstamo pasaulio.

W. G. Sebald²

*O danguj kraujai ir vaškas,
Žaizdos ir šašai...*

Jonas Aistis

* * *

niekada neturėsiu
namų kurių noriu
neįmanomi mano namai:
su liepomis už langų
į ramią aikštę
su knygomis ir paveikslais

tokius turi kiti –
anapus tikrovės

tokius
esu sau uždraudęs

negaliu jų turėti

žinau –
jei užmigsiu juose

nebe
nubusiui

mažiau
nei 3,5

Ruduo jau kabina akį snapu. Pustuštis traukinys su dermantino sėdynėmis. Šviesos vėjas šiurkštus, pažeme. Lieka tik rinkti, kas pasakyta, apvalu, atvėse. Kas tuoj užmigs ir nenubus. Šiomis dienomis, kai vėdinami gamtos kambariai, aidžios salės, lajų laiptinės, kai šveičiami upių bėgiai ir smulkios šios žemės detalės, reikia atsargiai. Kalbu su tavimi kiek irzliai, tada gailiuosi, vis paliečiu šalančią ranką. Naktį nubundu, žiūriu į tamsoje blausiai švytinčius plaukus. Paprastai gyvenam, galvoju, su obuolių dėže po stalą. Penktadieniais stoviu po perono stogeliu, rūkau, žiūrėdamas įkandin. Sekmadeniais tiksliai žinau, kuriam esi vagonė. Tada einam tiltu virš ašmenų, į kalną, po palinkusiais medžiais, namo.

INTERJERAS V

siauras langas – vėjas vis įkiša šlapią lapo leteną. apačioje, parke, glėbesčiuojasi slidžios skulptūros. namas aukštai, įsirėžęs į pritvinkusį dangų kaip Ruščico paveiksle.

kambariams tinka prieblanda, ilgam užtepta tamsos kosmetika. lentynose – niekučiai iš senųjų meistrų paveikslų. istorijos graužikų spirelės.

viduje niekaip nerandi sau vietos: reikia klaidžioti, vis perbraukiant ranka lakuotus paviršius. taip neramu, tarsi pamiršus būtiną žodį. taip neramu tarsi jaučiant, kaip kibirkščiuoja sienoj teksto laidas.

ir godžia tylia ugnim užsiliepsnoja knygos.

Riba, mąstyme kraštovaizdžio brėžiama linija, horizonto siūlas, pakraštys, kuriame gamta susitinka (o gal išsiskiria) su kultūra ir civilizacija – visa tai stengiuosi nusakyti žodžiais ir eilutėmis.

Nuo vešlios žalumos iki karo išdegintų griuvėsių, nuo meilės iki neapykantos – tokia mano seismografo žymima amplitudė, tokie asmeniniai ir globalūs žemės virpesiai, tokia žingsniais matuojama poetinė geografija.

Marius Burokas

www.leidyklalapas.lt

9 786094 960161

| LAPAS |